

March 4, 1984

**Stanisław Kramarz, 'Record of a Conversation of the
Embassy Councillor-Minister Com. A. Juniewicz with
Deputy Director of the Far East Department of the
MOFA of the USSR, Com. Fadeev'**

Citation:

"Stanisław Kramarz, 'Record of a Conversation of the Embassy Councillor-Minister Com. A. Juniewicz with Deputy Director of the Far East Department of the MOFA of the USSR, Com. Fadeev'", March 4, 1984, Wilson Center Digital Archive, AMSZ, Department II, 30/87, w. 5. Obtained by Marek Hańderek and translated by Jerzy Giebułtowski.
<https://digitalarchive.wilsoncenter.org/document/208558>

Summary:

Polish and Soviet officials discuss the latest developments in North Korea. They state that the internal situation in DPRK is stable. In addition, in order to solve economic hardships, the DPRK seeks enhanced cooperation with the Soviet Union.

Credits:

This document was made possible with support from Kyungnam University

Original Language:

Polish

Contents:

Original Scan
Translation - English

72 40A-5-84

23084

N o t a t k a

z rozmowy radcy-ministra Ambasady tow. A. Juniewicza
z wicedyrektorem I Dalekowschodniego Departamentu MSZ ZSRR
tow. Fadiejewem.

Tab. Nowicki - wst. Dł Korea 240-1-84.
Fotokopie -> Ambasada i Thonnie
-> Kijów i Pionierskie / do wiadomości
do omówienia - 8 09.03.84

Wszystko Kuroleowu
Kłade Siergiejewu
WWS

1. Sytuacja wewnętrzna KRLD jest stabilna. Od V Zjazdu Koreańskiej Partii Pracy /1970r./, który ostatecznie umocnił pozycję Kim Ir Sena, nie było sygnałów o istotniejszych różnicach zdań w kierownictwie. Również ostatnie zmiany na stanowiskach premiera i ministra spraw zagranicznych nie świadczą o istnieniu takich rozbieżności. Zmiany te wiążą się z przygotowaniami do sukcesji władzy i oznaczają umocnienie roli Kim Dzon Ila, z myślą o którym tworzona jest nowa ekipa kierownicza. Zarówno nowy premier jak i minister spraw zagranicznych są osobami blisko związanymi z Kim Dzon Ilem :

Podobny charakter mają także zmiany na niższych szczeblach aparatu partyjnego i państwowego. Znaczny jest ich zakres zwłaszcza we władzach gospodarczych. Fakt, że awansują ludzie, mający opinie sprawnych organizatorów, świadczy o dążeniu do osiągnięcia wyraźnej poprawy funkcjonowania ekonomiki. W świetle nieuchronnie zbliżającej się perspektywy sukcesji władzy oraz przeżywanych przez kraj trudności gospodarczych zmiany te są zjawiskiem naturalnym i logicznym. Nie wydają się one zapowiadać radykalnych zmian w dotychczasowej polityce wewnętrznej i zagranicznej, a jedynie wprowadzenie pewnych korekt. Taki charakter ma np. pewna liberalizacja polityki kulturalnej wyrażająca się w bardziej stonowanym stosunku do tradycji historycznych /nie określa się już archaizmem wszystkiego co było do Kim Ir Sena/. Tak należy również traktować zaktywizowanie polityki zagranicznej i to zarówno na odcinku krajów socjalistycznych jak i kapitalistycznych.

2. Trudna jest sytuacja gospodarcza KRLD. Wbrew zapewnieniom władz nie poprawiło się zaopatrzenie w żywność. Wg danych oficjalnych w ubiegłym roku zebrano 9 mln ton zbóż, aczkolwiek oceny radzieckie mówią jedynie o zbiorach ok. 7,5 mln ton. Żywności nie starcza na pokrycie przydziałów kartkowych. Mimo to nie notuje się oznak niezadowolenia społecznego.

W gospodarce najtrudniejsza sytuacja panuje w prze-

myśle wydobywczym, energetyce i transporcie. Brakuje węgla, za mała w stosunku do potrzeb jest produkcja energii elektrycznej, co jest powodem częstych przestojów w pracy przedsiębiorstw. Duży problem stanowi zadłużenie kraju wynoszące 1 mld rubli wobec ZSRR oraz przekraczające znacznie 1 mld dolarów w stosunku do Zachodu. Trudności płatnicze powodują, iż zaledwie w 3/4 wykorzystywane są moce przerobowe ropy naftowej /obliczane na 4 mln ton/.

Mało efektywny jest system planowania . Przyjęte na początku okresu wskaźniki są pod jego koniec korygowane. Znaczne środki pochłaniają wielkie, prestiżowe budowy, co powoduje naruszenie wielu bilansów materiałowych. Oficjalnie propagowany ascetyczny styl życia nie pozwala na uruchomienie obliczonych na zwiększenie wydajności pracy bodźców materialnego zainteresowania.

Efektom tych zjawisk jest znaczne obniżenie wskaźników wzrostu gospodarczego. Wg ocen radzieckich /oficjalnych danych władze nie opublikowały/ produkcja przemysłowa KRLD wzrosła w 1983 r. zaledwie o 2-3 %.

Powiększa się więc dystans w stosunku do Korei Południowej, która w ubiegłym roku zanotowała wzrost dochodu narodowego rzędu 9%. Polityczne konsekwencje tego stanu rzeczy coraz bardziej niepokoją KRLD. Odegrały one prawdopodobnie poważną rolę w podjęciu inicjatyw zmierzających do zaktywizowania stosunków z krajami socjalistycznymi. W ocenie strony radzieckiej kraje socjalistyczne powinny wykorzystać okazję i ze swej strony przejawiać również inicjatywę.

3. W roku bieżącym dojdzie z pewnością do wizyty Kim Ir Sena w ZSRR. Pierwotnie wizyta ta miała się odbyć w końcu ubiegłego roku. Byli tym bardzo zainteresowani Koreańczycy, którzy z niedowierzaniem przyjmowali argumenty strony radzieckiej o konieczności przesunięcia wizyty na późniejszy termin /ze względu na stan zdrowia tow. Andropowa/. Ostatni raz Kim Ir Sen był w Związku Radzieckim w 1961 r.

W bieżącym roku ma złożyć wizytę w KRLD tow. Żiwkow.

4. Pod koniec ubiegłego roku KRLD wystąpiła z zakrojoną na dużą skalę inicjatywą rozszerzenia współpracy gospodarczej i naukowej ze Związkiem Radzieckim. Zawiera ona m.in. propozycję

kooperacji w przemyśle lekkim, a także ofertę skierowania do pracy w ZSRR znacznej grupy robotników koreańskich /50 tys./ i zwiększenia liczby/z poniżej 100 do 700 rocznie/ studentów i doktorantów koreańskich kształcących się na uczelniach radzieckich. Propozycje są obecnie studiowane przez stronę radziecką. Strona koreańska nalega na podjęcie konkretnych rozmów na szczeblu wicepremierów.

Zauważalne jest również polepszenie klimatu współpracy w takich dziedzinach jak kultura i nauka. Środki masowego przekazu KRLD więcej miejsca zaczęły poświęcać problematyce ZSRR i krajów socjalistycznych.

5. W ocenie radzieckiej celem ostatniej propozycji KRLD w sprawie rozmów z USA i Koreą Południową wydaje się być chęć skontrowania bardziej nośnych propagandowo inicjatyw południowo-koreańskich.

Opracował: Stanisław Kramarz - I Sekretarz Ambasady.

Moskwa, dnia 20.II.1984 r.

Otrzymują:

Tow. Piątkowski L.

Tow. Kucza
Tow. Frąckiewicz
Tow. Kulski
Tow. Majewski
Tow. Jurasz

W-wa, 24.II.84r.

/-/ J. Smoliński

[handwritten]

Com. Nowicki WZG DII Korea 240-1-84

Photocopies: * Pyongyang

Embassy in

Mission at Panmunjom

4 March 1984

Record

of a conversation of the Embassy councillor-minister com. A. Juniewicz with deputy director of the Far East Department of the MOFA of the USSR, com. Fadeev

1. The internal situation of the DPRK is stable. After the Fifth Congress of the Korean Workers' Party (1970), which finally consolidated Kim Il Sung's position, there were no signals about any important difference of opinion in the leadership. Also, the recent replacement of the prime minister and foreign minister are no proof of such differences. These replacements are related to preparations for a leadership succession and a consolidation of Kim Jong Il's position, and it is for him that a new leadership is being formed. Both the new prime minister and the foreign minister are close to Kim Jong Il.

In a similar vein, there are changes at the lower levels of the party and state apparatus. Their scope is considerable, particularly in the economic leadership. The fact that they promote men who have the reputation of able organizers shows that efforts are made to significantly improve the economy.

In view of the inevitable succession of power and the economic hardships the country is going through, such changes are only natural and logical. They do not seem to herald radical changes in domestic and foreign policy, but rather some correction to be made. This is the nature of a certain liberalization of cultural policy that manifests itself in a more toned down attitude to historical tradition (whatever preceded Kim Il Sung is no longer called "archaic"). This is how we should construe the activation of foreign policy, both with respect to socialist and capitalist countries.

2. DPRK's economic situation is hard. Despite the authorities' assurances, food supplies have not improved. According to official figures, last year 9 million tons of grain were harvested, but Soviet estimates speak about 7.5 million tons. There is not enough food to cover the assigned food rations. Nevertheless, there are no signs of popular discontent.

The most difficult situation is in the mining, energy, and transport industries. There are coal shortages, electricity production is not insufficient to meet the demand, with results in stoppages of industrial production. One serious problem, is the country's 1 billion roubles debt to the USSR and much over 1 billion dollars to the West. As a result of cash-flow problems only $\frac{3}{4}$ of petroleum rectification capacity is utilized (estimated at 4 million tons).

The planning system is rather inefficient. Indicators that were adopted at the beginning of a period are corrected before it is over. Substantial expenditure is allocated to massive, prestigious construction projects, which undermines a number of material balances. The ascetic lifestyle that is officially promoted does not allow to utilize financial incentives that are aimed at stimulating increased productivity.

As a consequence, economic growth indicators have fallen substantially. According to Soviet estimates (the authorities did not publish their own), in 1983 DPRK industrial production grew only by 2-3%.

So the distance between the two Koreas is growing, with South Korea's GDP rising by 9% in the last year. The political consequences of this state of affairs are increasingly worrying for the DPRK. They have probably played a key role in the decision-making process to undertake initiatives aimed at activating relations with socialist countries. In the Soviets' assessment, socialist countries should seize the opportunity and show some initiative on their part.

3. This year Kim Il Sung will certainly visit the USSR. Initially, the visit was scheduled for late last year. The Koreans were very interested, who were very sceptical about the Soviets' arguments regarding the need to reschedule the visit (due to com. Andropov's health). The last time Kim Il Sung visited the Soviet Union was in 1961.

This year, com. Zhivkov is visiting the DPRK.

4. At the end of last year the DPRK launched a large-scale initiative to expand economic and scientific cooperation with the Soviet Union. Among others, it includes a cooperation proposal in the light industry, as well as an offer to send a large group of Korean workers to the Soviet Union (50,000) and increase the number (from under 100 to 700 a year) of graduate and Korean Ph.D. students at Soviet universities. These proposals are currently examined by the Soviet side. The Korean side insists on starting substantial talks at the deputy prime ministerial level.

What one can see is also the improved climate for cooperation in science and culture. DPRK mass media began to devote more and more space to the USSR and the socialist countries.

5. In Soviet assessment the object of DPRK's latest proposal regarding talks with the USA and South Korea seems to be the desire to counter the more propagandistically effective South Korean initiatives.

Made by: Stanisław Kramarz - First Secretary of the Embassy
Moscow, 20 February 1984

Recipients:
Com Piątkowski L.
Com Kucza
Com Frąckiewicz
Com Kulski
Com Majewski
Com Jurasz

Warsaw, 24 February 1984
(-) J. Smoliński